

İLKÖĞRETİM BİRİNCİ DEVRE ÇOCUKLARININ TEMEL HAREKET BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNDE RİTİM VE MÜZİK EĞİTİMİNİN İLİŞKİSİ

THE RELATION BETWEEN RHYTHM AND MUSIC EDUCATION IN THE IMPROVEMENT OF BASIC MOVEMENT SKILLS OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS OF 1-4TH GRADES

¹Zeynel TURAN*, ²Fisun KÖSE, ³Hatice ÇAMLIYER

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuarı

²Celal Bayar Üniversitesi Eğitim Fakültesi

³Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu

*e-mail:zeynelturan@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, ilköğretim birinci devre çocuklarının temel hareket becerilerinin geliştirilmesinde ritim ve müzik eğitiminin ilişkisini incelemektir. Bu çalışmada tarama modeli kullanılarak, ilköğretim birinci devre çocuklarında ritim, müzik eğitiminin önemi ve gereği üzerine durulmuştur. Ayrıca, ilköğretim çağı çocuklarının hareket gelişimlerinde gerekli olan temel hareket eğitiminin önemi ile ilgili yazılmış makaleler incelenmiş ve konu ile ilgili anlamlı bir senteze varılmaya çalışılmıştır. Okul öncesi dönemdeki müzik ve ritim eğitiminin önemi hakkında yapılan çalışmaların yoğunluğu göz önüne alındığında, ilköğretim döneminde müzik ve ritim eğitimi vurgulayan çalışmaların sayıca yok denecek kadar az olması bu durumu incelemeyi değer kılmaktadır. Gerek uygulamalı gerekse gözleme dayalı yapılan birçok çalışmada ilköğretim dönemi çocuklar için müzik ve ritim eğitiminin önemi vurgulanmış, ancak temel hareket becerilerinin geliştirilmesi ile ilgili yapılmış çalışmalara pek fazla rastlanılmamıştır. Konuya ilişkin yaptığımız bu tarama çalışmasında, ritim ve hareket bağlantılarının önemi vurgulanmıştır. Ayrıca, yapılan bu çalışmanın konuyla ilgili daha sonra yapılacak uygulamalı çalışmalara ve alanda çalışma yapacak diğer araştırmacılara da ışık tutacağı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: *Çocuk, Temel Hareket, Müzik, Ritim*

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the relation between rhythm and music education in the improvement of basic movement skills of primary school students of 1-4th grades. In this study combing method has been applied and the importance of music and rhythm education for students of these grades has been addressed. Articles on the importance of basic movement education for these children have been studied and a reasonable synthesis has been tried to be attained. When compared with the density of such an education for pre-school period, the number of studies signifying the importance of music and rhythm education during primary school period is rather insignificant, thus making such a study valuable. The importance of music and rhythm education for primary school students has been emphasized both through applied and observational studies, yet studies concerning basic movement have not sufficiently been referred to. In our combing-method study, the importance of the link between rhythm and movement has been emphasized. In the meantime, it can be regarded as a useful study as it may shed light on applied studies to be carried out and it may as well be helpful to researchers in the field.

Keywords: *Child, Basic Movement, Music, Rhythm*

JEL CODES: I20, L83

GİRİŞ

Çağdaş insan bilimleri insan Varlığı'nın "hareket"e göre yapılandığını göstermektedir. Bütün insanlar için vazgeçilmez olan hareket çocuk için çok daha büyük bir ihtiyaçtır. Çünkü çocukluk dönemi insan Kişiliği'nin gelişim sürecinde en önemli evredir; bu süre harekete dayanan oyun ve spor ile kurulur (Unesco, 2005).

Bedensel becerilerin geliştirilmesinde uygulanacak her türlü tekniğin temelinde ritim vardır. Düzenli hareketler, sinir sistemi ve hareket isteminin bir kurallar dizisi içinde meydana geldiği kompleks olaylardır. Bu kompleks içinde hareketin ritmi başlı başına önem taşımaktadır. Çünkü hareketlerin akışındaki düzeni sağlayan ritimdir (Gerek, Katkat, 2006).

Ritim, Latince'de akış demektir. Ritim, hareketin sayılarla anlatımıdır, bir sayı dilidir (Toksoy, Beşiroğlu, 2006). Ritmi; güçlü ve zayıf vuruşların, düzenli aralıklarla, sesli veya sessiz zamanlarla, çeşitli aletlere vurarak çıkarılan, düzenli ve akıcı seslerin oluşturduğu bir bütün olarak açıklayabiliriz.

Ritim eğitime başlamak için en uygun dönem anaokulları ve ilkokulun ilk sınıflarıdır. Bu yaşlarda çocuklar rahat ve esnektir. Eğer bu çağlarda çocuklara güzel bir müzik eğitimi temeli oluşturulursa, kazandıkları ritimsel beceriler üzerine ileride daha da gelişmiş, karmaşık beceriler elde edebilirler (Topaç, 2008).

Bu araştırma, ilköğretim programlarında, özellikle temel hareket becerilerinin kazanılmasında, hareketin ritmi ve eğitimi ile ilgili etkinliklerin azlığından yola çıkarak bu alandaki eksikliğin giderilebilmesi amacıyla yapılmıştır. Ayrıca bu çalışmada, ilköğretim birinci devre çocuklarının, Temel hareketler dönemindeki beceri gelişiminde müzik ve ritim eğitiminin ilişkisi üzerinde durulacaktır.

İlköğretim Çağında Ritim, Beden ve Hareket Eğitimi:

Ritme fiziksel tepki verme düşüncesini bir sisteme dönüştüren kişi Jacques Dalcroze'dir. (1865-1950) Dalcroze sisteminin temel hedefi, ritim aracılığıyla beyin ve vücut arasında hızlı ve düzenli iletişim yaratmak ve ritmin hissedilmesini fiziksel bir anlayış biçimi haline getirmektir. Bu nedenle ritim eğitiminin hedefi, beyin, vücut ve duygular arasında denge ve uyumun oluşturulmasıdır (Topkaya, 2011).

Ritim eğitimi, bedeni doğru kullanabilme ve bu sayede çocuğun ruhsal gelişimini olumlu yönde etkilemesi açısından da çok önemlidir. Çocuklarda özgüven, denge, rahatlık sağlayan ritim eğitimi, anaokulları ve ilköğretimin birinci kademesinde (1. 2. 3. sınıflar) eğitimin önemli amaçlarından biri olarak kabul edilebilir (Topaç, 2008).

Hareket, Beden Eğitimi ve Spora ilişkin istendik motor davranışları istenen sayıda ve kalitede gerçekleştirebilmek sadece kassal bir çıktıdan ibaret değildir. Kassal çıktı sadece bir ürün yani sonuçtur. (Şirinkan ve Ark, 2006).

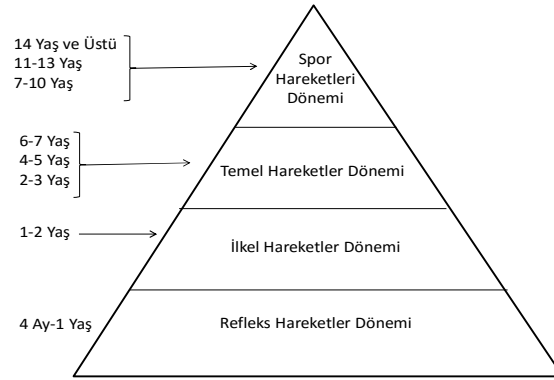
Beden eğitimi ve spor derslerinde amaç her çocuğun aynı seviyede yetiştirilmesi değil, her birinin kendi yeteneklerine göre gelişip büyümesinin sağlanmasıdır. Beden eğitimi derslerinde yaptırılacak hareketler şu veya bu metodun ilkelerine göre değil, çocukların beden ve ruh ihtiyaçlarına, ilgi ve yeteneklerine göre ayarlanmalıdır (29). Amaçlı biçimde düzenlenen temel hareket eğitimi programları, çocuğun duygusal, bilişsel, toplumsal ve psikosomatik yönlerini etkiler. Hareket kavramı, spor, oyun, dans ve keşfedici hareketleri kapsar. Hareketler yolu ile elde edilen bu kazanımlar kendi başlarına bir amaç değil büyüme ve gelişimde sürekli ve etkili temel bir araç olarak düşünülmelidir (Gerek, Katkat, 2006).

Çocuklarda Psikomotor Gelişim Evreleri:

Psikomotor gelişim, yaşam boyu devam eden 'motor' becerilerde ortaya çıkan davranışların kontrol altına alınması sürecidir. Söz konusu olan davranışlar; duyu organları, zihin ve

kasların birlikte çalışması ile ortaya çıkar (Megep, 2007). Psikomotor gelişim, fiziksel büyüme ve merkezi sinir sisteminin gelişimine paralel olarak organizmanın isteme bağlı hareketlilik kazanması olarak tanımlanır. Motor gelişim farklı değişikliklere uğrasa da bireyin tüm yaşamı boyunca devam eden bir süreçtir. Motor gelişim, düzenli bir sıra izler (Tonguç, 2012).

Yeni psikomotor davranışlar öğrenilmesi için geç kalınmamalı ancak, zamanından önce de yeni davranışlar için çocuklar zorlanmamalıdır. Bunun için birincil koşul, motor gelişim dönemlerini bilmenin yanında öğrencilerin olgunluk ve hazır bulunuşluklarını izleyerek onların ön öğrenme davranışlarını gözlemlemektir (Topkaya, 2011).

Şekil1: Gallahue'nin piramit modeli (1982)

6-7 Yaş Temel Hareketler Dönemi:

Okul öncesi çocuğu, artık kendi bedeni üzerinde denetim yapabilecek duruma gelmiştir. 6-7 yaşından başlayarak hemen tüm duyu organları gelişmiş olan çocuk, okulda yapılacak eğitim-öğretim etkinliklerini izleyebilecek bir olgunluğa erişmiştir. Vücuttaki organların eşgüdüm içinde çalışması, tepki hızı, güç-kuvvet, denge ve esneklik gibi yönlerden çocuğun gelişiminde hareket ve oyun eğitimi konuları derslerinde büyük katkılar sağlayabilir. Gerek okul öncesi gerekse temel eğitim-çatında oyun, çocuğun yalnız devimsel gelişimi için değil; zihinsel, duygusal, toplumsal gelişimi gibi yönlerden de değerli bir eğitim aracıdır (Özdenk, 2007).

Sporla İlgili Hareketler Dönemi:

Bu dönem, genelde 7 yaş ve yukarısını kapsar. İlkokul çocukları, yeni beceriler kazanmaktan çok daha önce kazandıkları temel becerileri daha akıcı ve doğru olarak ortaya koyarlar. Yedi yaşından on yaşına kadar olgunlaşmış olan temel becerilerini birleştirerek sporla ilgili beceriler de kullanma başlar. Hareketler giderek daha karmaşık ve spor türüne özgü seçilmeye başlanır. Hareket becerilerinde uzmanlaşma, temel hareketler döneminin sonucudur. Bu dönem, temel dengeleme, lokomotor ve manipülatif becerilerin aşamalı olarak incelik ve estetik kazandığı bir dönemdir. Bu yaşlardaki çocukların motor gelişim düzeyleri "Özel hareket becerileri evresi" olarak tanımlanan evrededir. Bu yaş döneminde açık beceri formunda çok sayıda hareket alıştırmalarının öğrenilmesi ve pekiştirilmesi mümkündür. Kız çocuklardaki motor öğrenme yeteneği en üst düzeydedir. Erkeklerde ise bu dönemin sonlarına doğru bir değişim ve sıçrama söz konusudur (Sığırtmaç, 2002).

Beceri, bir tür manipülatif verim olup organize edilmiş koordineli hareketler dizisidir. Aynı zamanda edinilmeye çalışılan hareket amaca yönelik ve içinde bulunulan şartlarla uyumlu olmalıdır. Beceri, minimum enerji ve zaman harcayarak maksimum kesinlikte sonuçların önceden belirlenebilmesi yeteneğidir (Kartal, 2012).

Psikomotor Beceri; Bireyin büyük ve küçük kaslarını kullanımını içermektedir. Büyük kas becerileri olan; yürüme, koşma, denge, dönme, eğilme, salınım, küçük kas becerileri olan; eli ve ayağı kullanma becerilerini ve nesne kontrol becerilerini kapsamaktadır. Bireyin fiziksel yapısında ve sinir kas işlevlerindeki değişim süreçlerini kapsayan faktörde psikomotor beceriler olarak adlandırılmaktadır. Psikomotor beceriler, bireyin becerilerinin kazanılması ve becerilerde azalma gibi tüm fiziksel becerilerle ilgilidir (Özdenk, 2007).

Gürsel ve Yıldız (2008), Gallahue ve Ozmun'a göre bir beceri, acemice, başlangıç ve olgun seviyelerde yapılır. Vücut hareketlerinin tamamı parçalara bölünür ve kolun, başın ayakların pozisyonu üç farklı seviyede tarif edilir. Örnek olarak sek sek hareketi 3 yaşında bir çocuk için acemi seviyede, 5-6 yaşındaki bir çocuk için başlangıç seviyesinde ve 7 yaşında bir çocuk için ise olgun seviyede değerlendirilebilir. Yapılan beceri çocuğun yaşına göre değil, seviyesine göre değerlendirilir. Böylece çocuğun temel bir hareketi yaptığı ustalık derecesi belirlenir (Gerek, Katkat, 2006).

Müzik ve Ritim Eğitimi ile Temel Hareket Gelişimi

Çocukların vücut koordinasyonu ve kas gelişiminde etkili olan müzik, aynı zamanda çocukların bedenlerine hâkim olmalarını sağlayarak özgüvenlerinin gelişimine iyi bir benlik imajı kazanmalarına yardımcı olmaktadır. Farklı türlerde müzik ile hareket etme, çocukların bedenlerini kullanarak, farklı müziklere göre farklı hareketler yapabileceklerini anlamalarına yardımcı olmaktadır (Sığırtmaç, 2002).

Çocuğa müzik eğitimi vermeğe çalışırken özellikle anaokulu ve ilköğretimin birinci sınıfında kullanılan yöntemler büyük önem kazanmaktadır. Bunlardan biri olan "ritim eğitimi" çocukta zaten var olan ritim duygusunu ortaya çıkarmak, geliştirmek ve müziği öğrenme sürecini, daha hızlı ve zevkli hale getirmek açısından önemlidir. Eğer bu çağlarda çocuklara güzel bir müzik eğitimi temeli oluşturulursa, kazandıkları ritimsel beceriler üzerine ileride daha da gelişmiş, karmaşık beceriler elde edebilirler (Şirinkan ve Ark, 2006).

Çalışmaya birinci sınıftan başlama olanağı varsa bu sınıf seviyesinde, ritim ve hareket eğitimi ile ilgili temel kavramların "oyun" kurgusu içinde ağırlıklı olarak verilmesi daha uygun olacaktır. Çocuklar öncelikle kendi bedenlerini kullanarak, ritim, tempo, tını gibi müzik öğeleri hakkında deneyim kazanmışlardır. Bu çalışmanın ritmik algıyı ve ritim duygusunu geliştirme yolunda önemli katkılar getirdiği söylenebilir. Çalışmanın ritim çalgıları ile desteklenmesi ilgiyi artırdığı kadar, çocukların bu çalgılarla ilgili temel teknikleri kazanmalarına da yardımcı olmuştur. Dördüncü sınıflarla diğer iki sınıf seviyesi arasında, hazır bulunuşluk ile motor beceriler açısından belirgin farklar vardır. Özellikle ritim ve hareket eğitimi anlamında çok olumlu sonuçlar elde edilmiştir (Toksoy, Beşiroğlu, 2006).

İlköğretim döneminde ritim eğitiminin çocuklarda sadece müzik sevgisinin gelişmesine değil, aynı zamanda psikomotor davranışlarına büyük katkı sağladığı gözlemlenmiştir. Bunun en önemli nedeni ritim eğitiminin temelinde yatan konsantre olabilme ve disiplinli hareket edebilme yetilerinin çocukların üzerinde yarattığı olumlu etkinin, çocuğun günlük hayatına ve sportif becerilerindeki başarısına yansması olarak nitelendirilebilir (Kartal, 2012).

Öğrenciler fiziksel hareket becerileri tatbik ederken, her becerinin bir ritmi olduğunun farkına varmalıdırlar (Sığırtmaç, 2002). Ülkelerin birçoğunda Öğrencinin spor, sanat, beceri ve değerler eğitiminin küçük yaşlarda başladığı ve eğitim sürecinde artarak geliştiği görülmektedir. AB’de en erken yaşta (3 yaş) okullaşma İrlanda’da görülmektedir. 3–5 yaşındaki çocuklara verilecek eğitim daha çok sanat, spor ve beceri odaklı olmaktadır (Türk Eğitim Sen, 2010).

Ülkemizdeki okulların ders programları içerisinde öğrencilerin psikomotor (devinişsel) davranışlarının gelişmesine katkı sağlayacak olan müzik ders saatleri, günümüz eğitim sisteminde özelliklerine göre farklı yapıdadır. İlköğretim 1. 2 ve 3. sınıflarda haftada ikişer saat, 4, 5, 6, 7. ve 8. sınıflarda haftada birer saat Müzik Eğitimi yapılmaktadır (Unesko, 2005).

İlkokullarda beden eğitimi ve spor derslerinin temel sportif eğitimden yoksun sınıf öğretmenlerince işlendiği göz önüne alınırsa yetersiz olan mevcut uygulamalarında ne derece sağlıklı olacağını düşünmemiz gerekir (Tufan, Sökezoğlu, 2009).

Sınıf öğretmenleri ilköğretim I. kademedede beden eğitimi dersini %98.5 oranında yararlı görürken, %64’ü okullarda beden eğitimi dersinin amacına uygun işlenmediğini, %47’si kendilerini bu derste başarılı bulmadıklarını, %54.4’ü formasyon eğitimi ihtiyacı duyduklarını, %89.8’i bu dersi branş öğretmenlerinin yürütmesi gerektiğini belirtmişlerdir (Türk Eğitim Sen, 2010).

Güler (2006), öğretmenlerin tamamına yakını programda müzik etkinliklerinin önemli olduğunu, ancak etkili gerçekleşmediğini düşünmektedir. Bunun yanında öğretmenlerin temel müzik bilgileri ve örnek etkinlik uygulamaları, enstrüman çalma becerisi, müziğin drama ile kullanımı, müzik etkinliklerinde kullanılan yöntem ve teknikler, dağarcık geliştirme ve okulöncesi müzik türleri, sınıf yönetimi, müzik etkinliklerinin diğer etkinliklerle kullanımı, bireysel ve yaratıcı müzik etkinlikleri, müzik etkinliklerini gözlem aracı olarak kullanımı gibi konularda eğitim gereksinmelerinin olduğu saptanmıştır (Özdenk, 2007).

SONUÇ

Milli Eğitim müfredatındaki okul öncesi ve ilköğretim sınıfları programına bakıldığında, bu programların, çocuklara temel motor becerileri kazandırmaya ve geliştirmeye yönelik hazırlandığı görülmektedir. Ancak yaptığımız araştırma gösteriyor ki, öğretmen yetiştiren kurumlarda ağırlık verilen konular, belli başlı akademik becerilerin üzerine kurulu olması, öğretmen adaylarının müzik, ritim ve hareket eğitimi gibi becerilerinin gelişmemesine ve kendilerinde var olan potansiyel becerilerinin farkına varamadan mezun olmalarına neden olmaktadır. Bu durum, hareket ihtiyacı giderilememiş, temel hareket becerilerinden yoksun, sağlıklı bireylerin yetişmesine sebebiyet vermektedir.

Okul öncesi dönemden başlayarak, ilköğretim döneminde devam eden ritim ve müzik eğitiminin, çocukların bilişsel, duyuşsal, sezgisel ve psikomotor davranışları üzerinde olumlu etkileri olduğu birçok çalışmada vurgulanmıştır. Ayrıca, okul öncesi dönemdeki müzik ve ritim eğitiminin önemi hakkında yapılan çalışmaların çokluğu göz önüne alındığında, ilköğretim dönemi çocuklarında müzik ve ritim eğitimi vurgulayan çalışmaların sayıca yok denecek kadar az olması hayli şaşırtıcı bir durumdur. Gerek uygulamalı gerekse gözleme dayalı yapılan birçok çalışmada ilköğretim dönemi çocuklarında müzik ve ritim eğitiminin önemi vurgulanmış, fakat konuyla ilgili yapılmış çalışmalara pek fazla rastlanılamamıştır.

İlköğretimin birinci kademesinde, ritim tanımını, bilinen basit ritim kalıplarını, ritim aletlerini tanıtarak, çocukların ritim oluşturmaları ve ritim duygusunu kazanmaları sağlanmalıdır. Beceriye, organize edilmiş koordineli hareketler dizisi ve bir tür lokomotor veya manipülatif çıktı olarak açıklayacak olursak, tıpkı müzikteki ritim gibi her hareketin birbiriyle uyumlu, akıcı ve birbirini doğru olarak izleyebilmesi gerekmektedir. İlköğretimin sporla ilgili hareketler döneminde ise hareket ve ritim birlikteliğini uygulayarak çocuklara hareket eğitimi verilmelidir. Bu dersi aldıktan sonra çocuk, duyduğu her ritmi daha çabuk algılayarak, kendi bedeni ile yapabileceği hareketlerin farkına varabilir, ritim kalıplarını hareketle birleştirerek sportif becerileri daha çabuk öğrenebilecektir.

Özelleşmiş ritmik hareket kalıpları, dans ve ritmik cimnastik branşlarında daha çok görülmektedir. Temel hareket ve özelleşmiş hareket kalıpları kazanan bir çocuğun gelecekte; örneğin, basketbol branşına yönelebileceği varsayılabilir. Bu bağlamda; ritim ve müzikle birlikte aldığı temel hareket eğitimi de çocuğu dans etkinliklerine yönlendirebilir. Ancak, yetişkinler arasında dans etkinliklerine katılım azlığı ve katılımcıların öğrenme güçlüğü çektığının gözlenmesi, bu eğitimi çocuk yaşlarda almadıkları görüşünü güçlendirmektedir.

Çağdaş müzik eğitimcisi Dalcroze'a göre müzik; ses ve hareketten ibarettir ve sesin kendisi de bir hareket şeklidir, bedenimiz de kemikler, organlar ve kaslardan ibarettir, kaslar da hareket içindir. Mothersole'a göre de "müzik sadece kulakla değil tüm bedenle duyulur" sözü bu gerçeği desteklemektedir.

Düzenli hareketlerin temelinde yer alan yürüme, koşma, sıçrama, galop, sekme, makas, sallanma, savrulma, dönme vb. hareketler, kendine özgü bir ritme sahiptir. Bu hareketlerin öğretiminde kullanılacak başlıca ritim kalıpları (4'lük bir süre içinde) şu şekilde olabilir:

Yukarıda örneklerini sunduğumuz ritim ve temel hareket kalıplarının birleşimiyle birlikte sistematik hareketler zinciri oluşturulabilir. Bu zincirler hareket kalıplarına dönüştürülerek sportif veya rekreatif faaliyetlerin temelinde yer alabilirler. Örneğin:

Zıpla Koş Koş Bas Ga lop Bas Ga lop

Galop hareketinin en açık biçimde görüldüğü spor dalı eskrimdir. Rakibe hamle esnasında kullanılan yer değiştirme hareketi olarak galop, belirgin bir biçimde görülebilmektedir. Çocuklarda temel hareket eğitimi döneminde öğretilecek olan galop hareketi, özelleşmiş hareketler döneminde yönelebileceği dans veya spor dalına özgü hareketleri öğrenme aşamasında oldukça faydalı olabilecektir.

Sonuç olarak; ilköğretim çağı (I.Devre) çocuklarına yönelik beden ve hareket eğitiminin, çocukların fiziksel ve davranış gelişimleri üzerindeki etkilerinin olumlu sonuçları düşünüldüğünde; ritim ve müzik eğitimi, çocuklarda bedeni doğru kullanabilme ve bu sayede temel hareket gelişimini olumlu yönde etkilemesi açısından, çok gerekli olacağı söylenebilir. Öyleyse, çocuğun gelişiminde müzik ve ritim eğitiminin yeri vazgeçilemeyecek derecede önemlidir diyebiliriz.

Öğrencilerimize kazandırmak istediğimiz fiziksel hareket becerilerini öğretme aşamasında, her becerinin aslında kendi içinde bir ritmi olduğunun bilinmesi gerekmektedir. Çocuğa temel hareket eğitimi verirken öncelikle hareketin ritmi öğretilmeli ve ritmik seslendirmesi mutlaka yapılmalıdır. Bu sayede çocuk, yeni beceriler kazanırken, hareketleri ritmik bir sıra ile ardı ardına sıralayabilecektir. Bu durum, beceri öğrenimini kolaylaştıran ve daha aktif hale getiren bir unsurdur. Yetişkinler arasında dans etkinliklerine katılımın azlığı ve katılımcıların öğrenme güçlüğü çektiğinin gözlenmesi, bu eğitimin çocuk yaşlarda alınması gerektiği görüşünü güçlendirmektedir.

KAYNAKLAR

- Arslan,Y. Altay, F., (2008),“*Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ders Programı ve Ders Uygulamalarına İlişkin Görüşleri*”, Hacettepe J. Of Sport Sciences Spor Bilimleri Dergisi, Cilt 19, Sayı 2.
- Barış, A.D., Özata, E., (2009), “*Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalında Alınan Müzik-Müzik Öğretimi Derslerinin Öğretmenlik Uygulamalarındaki Yansımaları*”, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Yıl 9, Sayı 18, S 27-42.
- Choi, J., (2007), “*5-6 Yaş Çocuklarına Yönelik Hazırlanan Ritim Eğitimi Programının Çocukta Ritim Duyusunun Gelişimine Etkisinin İncelenmesi*”, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Ana Bilim Dalı.
- Çamlıyer ve Çamlıyer, 1999, “*Çocuk Hareket Eğitimi ve Oyun*”, Can Ofset, İzmir
- Çamlıyer, H.,Mavi, H.F, Daşdan, N.,Çamlıyer,H., (2005), “*Beden Eğitimi Dersi Uygulamalarında Öğrtemi Stil ve Yaklaşımlarının Çoklu Zeka Kuramına İlişkin Kullanımı*”, 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa.
- Doğan, E., (2000), “*Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ders Uygulamalarının Değerlendirilmesi*”, Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı.
- Dündar, M., 2003, “*Anaokulu ve İlköğretimin Birinci Sınıfında Ritim Eğitimi*”, G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 23, Sayı 2, S-171/180
- Erdal, G., (2005), “*Sporda Performansın Arttırılmasında Müziğin Etkisi*”, 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa.
- Gerek,Z.,Katkat,D. (2006), “*Elit Sporcuların ve Sedanterlerin Ritim Duyguları Bakımından Karşılaştırılması*” Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Bilimleri Dergisi, Cilt 8, Sayı 1.
- Güler, N., 2006, “*Okulöncesi Öğretmenlerin Müzik Etkinliklerini Gerçekleştirme Durumları ve Eğitimin Gereksinimlerinin Belirlenmesi*”, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.
- Gündoğdu, P., (2006), “*Müzik Öğretmenlerinin Mesleki Yeterliklerinin İncelenmesi ve Değerlendirilmesi*”, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı.
- Harmandar, İ.H.,(2004), “*Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri*”, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.

- Karkın, A.M., Kılıç, I., (2011), **“Oyun, Dans ve Müzik Dersinin Müzik Öğretmenliği Mesleği Açısından Yeri ve Önemi”**, Kastamonu Eğitim Dergisi, Cilt 19, Sayı 1, S 103-112
- Kocabaş A., Seçioğlu, E., 2003, **“İlköğretim 4. Ve 5. Sınıf Müzik Dersinin Gerçekleşme Düzeyine İlişkin Öğrenci Görüşleri”**,Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı 8, S 139-155
- Koç, Ş., (1992), **“Hareket Eğitimi ve Spor Üzerine, Madalyonun İki Yüzü”**, Buca Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, Sayı 1.
- Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Genel Müd. (2009). **“Ortaöğretim Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı (9-12.Sınıflar)**, Bursa.
- Milli Eğitim Bakanlığı MEGEP (2007). **“Çocuk Gelişimi ve Eğitimi, Psikomotor Gelişim”**, Ankara.
- Morgül, M., (2004), **“Evrende Ritim ve Biz”**; Cumhuriyet Bilim Teknik Dergisi, Sayı 878
- Ölçücü, B.,(2007), **“10-14 Yaş Çocuklarda Tenis Becerisinin Gelişimine Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi”**, Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı.
- Özdenk Ç.,(2007), **“6 Yaş Grubu Öğrencilerinin Psikomotor Gelişimlerinin Sağlanmasında Oyunun Yeri ve Önemi”**, Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı.
- Şirinkan, A., Şirinkan. S., Çalışkan.E., Kaldırımçı, M.,(2006), **“İlköğretim 1. Kademedeki Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin, Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor İhtiyacını Karşılatabilme Düzeyleri (Erzurum Örneği)**, Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi,cilt 8,sayı 4.
- Toksoy, A.C., Beşiroğlu, Ş., (2006), **“Orff Yaklaşımı Çerçevesinde İlköğretim 1. Kademesinde Müzik ve Hareket Eğitime Başlangıç İçin Bir Model Önerisi”**, İTÜ Dergisi/B Sosyal bilimler, Cilt 3, Sayı 2.
- Topaç, N., (2008), **“Okulöncesi Öğretmenlerinin ve Okulöncesi Dönem Çocuklarının Ebeveynlerinin Müzik Eğitimi Hakkındaki Düşüncelerinin İncelenmesi”**; Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Ana Bilim Dalı.
- Topkaya, İ.(2007),**“Hareket Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Öğrenme ve Öğretimin Temelleri”**, Nobel Yayınları, Ankara
- Tufan, S., Sökezoğlu, D., (2009), **“Oyun, Hareket, Dans Ve Ritim Yoluyla Müzik Eğitiminin 7-11 Yaş Grubu Çocuk Yuvası Öğrencilerinin Sosyal Gelişimleri Üzerine Etkisi”**, Ondokuz Mayıs Üniversitesi 8. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu.
- Türk Eğitim Sen., (2010), **“Spor, Sanat, Beceri ve Değerler Eğitimi”**, 18. Milli Eğitim Şurası Çalışma Raporu, S 79-98, Ankara.
- UNESCO, **“Çocuğun Oyun ve Spor Hakkı”** UNESCO, Türkiye Milli Komisyonu, Beden Eğitimi ve Spor İhtisas Komitesi, Çalıştayı, Ankara Üniversitesi, 24 Haziran 2005.
- Yıldız Bıçakçı, M., Gürsoy F., (2010), **“Proje Yaklaşımına Dayalı Eğitimin Altı Yaş Çocuklarının Gelişimine Etkisinin İncelenmesi”**, Kastamonu Eğitim Dergisi, Cilt 18, No 1.
- “Gelişim ile İlgili Temel Kavramlar ve Hareket Eğitimi 1”** , <http://bca2.blogcu.com/gelisim-ile-ilgili-temel-kavramlar-ve-hareket-egitimi-1/4725140> Erişim: 12 Kasım 2012 tarihinde alındı
- “Hangi Yaşta Hangi Spor”**, http://www.hurriyet.com.tr/cumartesi/10788264_p.asp, Erişim: 12 Kasım 2012 tarihinde alındı
- Topkaya, İ., **“Hareket, Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Öğrenme ve Öğretimin Temelleri”**, Nobel yayın, 3. Baskı, 2011

Sığırtaç, A., 2002, “*Müzik Eğitiminin Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Gelişim Alanlarına Etkileri*”, <http://egitim.cu.edu.tr/efdergi/makaleler.asp?dosya=207> Sayı 23, Cilt 2, Erişim: 22Kasım 2012 tarihinde alındı.

“*Sporda Beceri Öğrenimi*” <http://www.sakintaekwondo.com/> Erişim: 09 Kasım 2012 tarihinde alındı.

Kartal, T., “Çocuklar ve Ritim Eğitimi”, <http://www.ritimci.com/index.php?option=com> Erişim:12Kasım 2012 tarihinde alındı.

EXTENDED ABSTRACT

Rhythm, in Latin means flow and is a languages of number (Toksoy, Beşiroğlu, 2006). The best time to start rhythm training is kindergarten and first grade of elementary (Topaç, 2008). While music education for children, especially the methods used in the first year of kindergarten and primary school is very important. One of them is "rhythm training", children who have already reveal the sense of rhythm, and music enhance the learning process, it is important to make it faster and enjoyable. If at this age children formed the basis of a good musical education, in the future they can get more advanced and more complex skills. (Şirinkan ve Ark, 2006).

The purpose of this study is to examine the relation between rhythm and music education in the improvement of basic movement skills of primary school students of 1-4th grades. In this study combing method has been applied and the importance of music and rhythm education for students of these grades has been addressed. Articles on the importance of basic movement education for these children have been studied and a reasonable synthesis has been tried to be attained.

When compared with the density of such an education for pre-school period, the number of studies signifying the importance of music and rhythm education during primary school period is rather insignificant, thus making such a study valuable. The importance of music and rhythm education for primary school students has been emphasized both through applied and observational studies, yet studies concerning basic movement have not sufficiently been referred to.

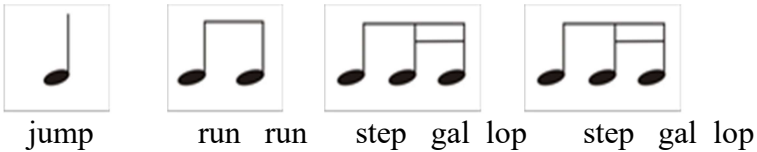
looking at the program The national curriculum in preschool and primary school classes, children basic motor skills is seen as prepared for bring in and development. in the first stage of primary education, the definition of rhythm should be provided to children, also should be known as simple rhythm patterns and the rhythm instruments gain a sense of rhythm and rhythm to create. During the movements related to sports, children should gain the knowledge of the movement and rhythm training. After taking this course, children can hear by detecting more quickly variety of rhythms and may become aware of the movement can do with her own body. Moreover, by combining rhythm patterns of movement, athletic skills can be learned more quickly.

While the basic movement training, should be taught first rhythm of the movement and rhythmic vocalization must be done. In this way, children gained new skills and be able to sort successive movements with rhythmic sequence. This is an element that makes it easier and more active skill learning.

Situated on the basis of regular walking, running, jumping, gallop, skip, leap, stephop, swing, roll, sway, turning etc. of motion has its own rhythm. The main rhythm patterns to be used in the teaching of these movements (in a time of 4) may be as follows

Can be created systematic chain of movement with a combinations of rhythm and basic movement patterns. These chains can converted into movement patterns, take place on the basis of sports and recreational activities. For example:

To teach gallop during the period of basic movement, It can be very useful during the specialized movements period for the children.

As a result, considering the positive results effects on physical and behavioral development of children, of primary school age body and movement education, can be said that, in terms of development of movement and for use the correctly body, rhythm and music education is very necessary.

In our combing-method study, the importance of the link between rhythm and movement has been emphasized. In the meantime, it can be regarded as a useful study as it may shed light on applied studies to be carried out and it may as well be helpful to researchers in the field.